موسی علیه السلام مرد بسیار با شرم و حیایی بود و دوست داشت بدن خود را از دیگران بپوشاند چنانکه هیچ قسمتی از پوست بدنش دیده نمی شد؛ بنابراین بنی اسرائیل به اذیت و آزار او پرداختند.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِنَّ مُوسَى كَانَ رَجُلًا حَيِيًّا سِتِّيرًا، لاَ يُرَى مِنْ جِلْدِهِ شَيْءٌ اسْتِحْيَاءً مِنْهُ، فَآذَاهُ مَنْ آذَاهُ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ فَقَالُوا: مَا يَسْتَتِرُ هَذَا التَّسَتُّرَ، إِلَّا مِنْ عَيْبٍ بِجِلْدِهِ: إِمَّا بَرَصٌ وَإِمَّا أُدْرَةٌ، وَإِمَّا آفَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ أَرَادَ أَنْ يُبَرِّئَهُ مِمَّا قَالُوا لِمُوسَى، فَخَلاَ يَوْمًا وَحْدَهُ، فَوَضَعَ ثِيَابَهُ عَلَى الحَجَرِ، ثُمَّ اغْتَسَلَ، فَلَمَّا فَرَغَ أَقْبَلَ إِلَى ثِيَابِهِ لِيَأْخُذَهَا، وَإِنَّ الحَجَرَ عَدَا بِثَوْبِهِ، فَأَخَذَ مُوسَى عَصَاهُ وَطَلَبَ الحَجَرَ، فَجَعَلَ يَقُولُ: ثَوْبِي حَجَرُ، ثَوْبِي حَجَرُ، حَتَّى انْتَهَى إِلَى مَلَإٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَرَأَوْهُ عُرْيَانًا أَحْسَنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ، وَأَبْرَأَهُ مِمَّا يَقُولُونَ، وَقَامَ الحَجَرُ، فَأَخَذَ ثَوْبَهُ فَلَبِسَهُ، وَطَفِقَ بِالحَجَرِ ضَرْبًا بِعَصَاهُ، فَوَاللَّهِ إِنَّ بِالحَجَرِ لَنُدْبًا مِنْ أَثَرِ ضَرْبِهِ، ثَلاَثًا أَوْ أَرْبَعًا أَوْ خَمْسًا، فَذَلِكَ قَوْلُهُ: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لاَ تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا»: «موسی علیه السلام مرد بسیار با شرم و حیایی بود و دوست داشت بدن خود را از دیگران بپوشاند چنانکه هیچ قسمتی از پوست بدنش دیده نمی شد؛ بنابراین بنی اسرائیل به اذیت و آزار او پرداختند و گفتند: این همه پوشش فقط به دلیل عیبی است که در پوست او می باشد؛ یا به خاطر پیسی است یا به سبب ورم بیضه یا بیماری و عیب دیگری؛ این بود که الله متعال اراده نمود موسی را از آنچه به او نسبت می دهند، مبرا کند؛ پس روزی موسی تنها شد و لباسش را درآورد و روی سنگی گذاشت. آنگاه غسل نمود و چون غسلش تمام شد، رفت تا لباسش را بردارد و بپوشد که سنگ مذکور با لباسش شروع به دویدن کرد. بنابراین موسی علیه السلام عصایش را برداشت و به دنبال سنگ رفت و می فرمود: ای سنگ، لباسم؛ ای سنگ، لباسم؛ تا اینکه سنگ مذکور به جمعی از بنی اسرائیل رسید و به این ترتیب موسی علیه السلام را لخت و عریان در بهترین هیئتی که الله متعال خلق نموده، دیدند. و اینگونه الله متعال او را از آنچه درباره اش می گفتند مبرا نمود. و موسی علیه السلام لباسش را از روی آن سنگ برداشت و پوشید و با عصایش ضربه ای به آن زد؛ به الله سوگند درنتیجه ی آن ضربه، سه یا چهار یا پنج اثر بر سنگ باقی ماند؛ و این همان کلام الهی است که می فرماید: «يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا» [احزاب: 69] «ای کسانی که ایمان آورده اید، [پیامبر را نیازارید و] مانند کسانی نباشید که موسی را [با تهمت های ناروا] آزردند، سپس الله او را [از آنچه در حقش می گفتند] تبرئه نمود؛ و [موسی] همواره نزد الله آبرومند است».

[صحیح است] [متفق علیه]

پیامبر خدا موسی علیه السلام مردی بسیار با شرم و حیا بود و پوشیدن بدنش را دوست داشت و نمی گذاشت حتی بخشی از بدنش را دیگران ببینند؛ پس بنی اسرائیل او را مورد اذیت و آزار قرار دادند و گفتند: چرا این همه خود را می پوشاند، حتما دلیل آن وجود عیبی در پوستش می باشد؛ یا پیسی دارد یا بیضه هایش ورم دارند و یا عیب و مرض دیگری دارد. این بود که الله متعال اراده نمود موسی علیه السلام را از آنچه به وی نسبت می دهند، مبرا کند؛ بنابراین روزی موسی علیه السلام تنها می شود و لباسش را در می آورد و بر سنگی می گذارد و سپس غسل می کند؛ وقتی غسلش تمام می شود، می رود تا لباسش را بردارد و بپوشد که سنگ را در حال دویدن با لباسش می بیند؛ لذا عصایش را بر می دارد و برهنه به دنبال سنگ می رود تا لباسش را پس بگیرد و همزمان می گوید: ای سنگ، لباسم را بازگردان؛ تا اینکه از کنار گروهی از بنی اسرائیل می گذرد و آنها بهترین جسمی را که الله متعال

خلق نموده، برهنه می بینند. و به این ترتیب می دانند که موسی علیه السلام بیماری و عیبی نداشته است و الله متعال او را از افترائات آنها مبرا می نماید. و پس از آن موسی علیه السلام به سنگ دست می یابد و لباسش را بر می دارد و می پوشد و با عصایش چنان ضربه ای به سنگ می زند که سه یا چهار یا پنج اثر از این ضربه بر سنگ باقی می ماند. و این همان اذیت و آزار بنی اسرائیل در مورد موسی علیه السلام بود که الله متعال در مورد آن این آیه را نازل فرمود: «يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا» [احزاب: 69] «ای کسانی که ایمان آورده اید، [پیامبر را نیازارید و] مانند کسانی نباشید که موسی را [با تهمت های ناروا] آزردند، سپس الله او را [از آنچه در حقش می گفتند] تبرئه نمود؛ و [موسی] همواره نزد الله آبرومند است». یعنی چنانکه بنی اسرائیل موسی علیه السلام را اذیت کردند و الله متعال برائت وی از افترائات آنها را آشکار نمود و موسی نزد الله صاحب جاه و مقام و منزلت بود، از اینکه رسول الله صلی الله علیه وسلم را مورد اذیت و آزار قرار دهید، پرهیز کنید.

https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/10992